

БРоя
2 лв.

Редакция и Администрация
ул. Гургуляга" № 3.
Телефони: 229, 251, 114.

РЕДАКТИРА:
В. ПАВУРДЖИЕВЪ

АБОНАМЕНТЪ:
За година 100 лв., 1/2 год. 60 лв.
3 месеца 30 лв.

БРоя
2 лв.

Модата

Широкополитѣ шапки наново
изникватъ

Деца на цвѣтята

Оригиналенъ балетъ, изпълняванъ
отъ японки

Капризитѣ

на американкитѣ днесъ сж да
рисуватъ цвѣта на плещитѣ си

Край пустинята

Една отъ туристкитѣ край
пирамидитѣ въ Египетъ

Предъ статуята на Буда

Трагиченъ жестъ
Волна младостъ

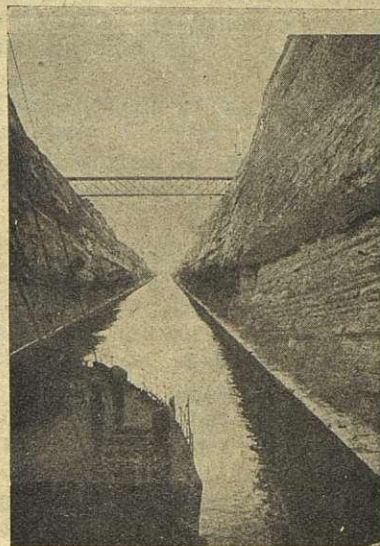

Една весела група лѣтовнички на плажа въ Довилъ
Кинс-звездитѣ на почивка

Елизабетъ Пинаефъ, Агнесъ Естерхази и Хани Вайзе на плажа въ Страндкорбъ

Коринтския каналъ

чието фотографиране е забра-
нено отъ гръц. военни власти.

Лунна нощъ

край Черно-море

Сѣбитията въ Виена

Единъ моментъ, когато полицията
се готви да стреля

Молитва

скулптура отъ Борисъ Сорски

Дивитъ деца

(Продължение отъ брой 5)

Въ 1767 год. селянитъ съ Бюхемъ, преследвайки въ една висока планина една мечка съ голѣмъ ръстъ, проникнали въ една непроходима мѣстностъ. Тѣ били силно изненадани, когато намерили тамъ едно младо момиче на около 18 години, съвършено голо, здраво и съ кожа доста черна.

Тѣ го взели и безъ ни най-малко съпротивление отъ негова страна го отвели. Девйката не показвала ни страхъ, ни ядъ отъ тѣзи хора, които виждали за първи пѣтъ.

Свикнала много бързо съ новия си животъ, била много тиха, само, че всѣка храна не приемала и навика и да яде сурово месо и керени отъ дървета не можалъ да изчезне. Напротивъ, най-голѣмото и удоволствие е било да разкъсва суровото месо. Нейната интелигентностъ не е можала да се пробуди и като така не е могло да се узнае кога е попаднала между мечкитъ и какъ е прекарвала между тѣхъ.

Има още единъ примеръ за едно диво момиче, който е невъзможно да се оспорва, тъй като е билъ описанъ подробно въ вестниците презъ 1755 год.

Една вечеръ презъ септември жителитъ на селото Сонжи близо до Шалонъ, видели съ ужасъ да се доближава до тѣхнитъ жилища една малка чужденка, която тѣ изпърво взели за самия деволъ.

Това било едно момиче на около 10 год. босо, голо, едва покрито съ единъ парцалъ. Ръце и лице черни като негръка. То било въоръжено съ една жса тояга, но си служело съ нея майсторски и съ голѣма сила, което се доказало съ това, че съ единъ ударъ убило кучето, което се хвърлило върху него. Обаче, нападнато отъ цѣла глутница кучета, то се принудило да избѣга въ съседната гора. На другия день селянитъ се опитили да го търсятъ и действително го намерили. Предали го въ единъ приютъ. Тамъ интелигентността на момичатото е била бѣзвъзната много бърже, но не му е било винаги възможно да удържа своя дивъ инстинктъ и вкуса си да яде сурово месо. То е било, така да се каже, пленница въ този приютъ, но на първо време много му харесвало това пленничество. Неговата най-голѣма радостъ е била да се надбѣгва съ питомнитъ зайци, които развѣждали тамъ, да ги достигне и да ги разкъса, така както сж живи, цѣло задъхано. Други пѣтъ девойката се хвърляла облечена въ езерото, плавала съ превъзходна ловкостъ и често се показвала, държайки въ двѣтѣ се ръце по една риба, а нѣкога и въ устата си.

Това момиче следъ като е било мѣкнато отъ единъ приютъ въ другъ е полудяло презъ 1750 год. и следъ едно тежко сжществуване починало въ болницата Сентъ-Марсо въ Парижъ.

Два дня

Още вѣтъ далечъ азъ я видѣхъ. Седнала на склона, съ малко приведена глава, тя лови съ очи сѣнкитъ на вечерята.

Предъ нея, долу въ полето, посредъ изиласилитъ ниви, като голѣма сребърна змия се огъва рѣката. Безшумно се приближихъ и за да не я изплаша, счулихъ единъ клонъ. Тя трепна и почудена ме гледа дълго. На лицето й, по блѣдно отъ другъ пѣтъ, рѣзко изпъкнаха червенитъ, сочни устни.

— Момичето сънува на язе.

— Азъ само гледахъ морето и мислехъ за тебе и это ти дойде.

— Ти чакаше ли ме.

— О, не! Азъ никога не вѣрвахъ, че ти ще се върнешъ.

— Ето, азъ дойдохъ. Поне радвашъ ли се, довольна ли си.

— Кой зная.

— Елена! извикахъ азъ и стиснахъ до болка малкитъ й ръцѣ. Тя мълчеше, но въ очитъ й надничаше нѣма болка.

— Не мога ли да сѣдна...

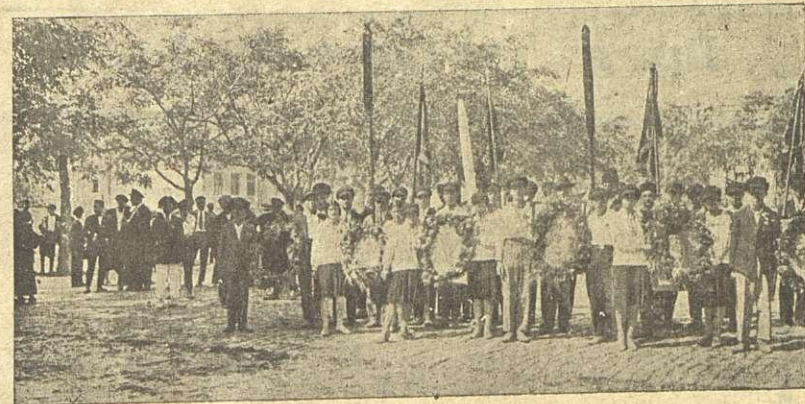
— Толкова много мѣсто има, казавъ ти и ми сочи мѣсто до нея. Азъ

Конгреса на тракийскитъ младежи

Исторически анекдоти

Освещаване знамената.

Манифестация съ ликоветъ на тракийскитъ революционери.

Шествието предъ Общината въ Варна.

Отъ неговитъ разкази за необикновения му животъ и съ помощта на нѣкои скитнически спомени, които се запазили въ паметта му, могло да се установи, че то е било отъ едно племе въ Америка. Като малко било задигнато и предадено въ Антилитъ. По после съ друго едно момиче на нейна възраст, е било пренесено въ Европа отъ господаритъ си. Двѣтѣ нещастни деца по причина на лошо третиране избѣгватъ и скитатъ дълго време въ Арденскитъ гори. Единъ день гѣ се загубватъ едно отъ друго и тогасъ, когато едното се залутва въ гъститъ гори, другото случайно попада предъ селото Сонжи.

— Въ Варнемюнде единъ хидропланъ падналъ отъ 800 метра височина, въ морето. Апарата е потъналъ а авиатора и пѣтницитъ се спасили.

Драма въ океана

На борта на американския параходъ „Американъ Трейдаръ“ се разиграла една драма. Презъ време на пътуването, когато парахода билъ средъ океана, при карабини лѣкаръ изтичалъ параходния механикъ Фишеръ и извикалъ, че нѣкой презъ време на сънъ му налѣлъ въ устата сѣрна киселина. Следъ нѣколко минути падналъ и издѣхналъ.

Следствието установило, че действително пищепровода и стомеха на нещастника сж били изгорени отъ сѣрна киселина.

Заподозряна въ убийството е била милосердната сестра Мари Уайтъ. Предъ полицията тя признала, че е сбичала Фишеръ и, че ще го обича и следъ смъртта му, но не казала нищо за убийството му.

забравенъ цѣлунахъ устнитъ й, които се разтопиха като че ли въ моитъ. Елена ме прости и азъ съ благодарностъ целунахъ иждрицѣ надъ челото й.

На другия день азъ отидохъ у тѣхъ. Когато влѣзохъ въ стаята, издѣто тя работеше съ старата Ма, Лена стана и следъ като отвърна на поздравѣтъ ми отиде да седне до прозореца.

Отъ градината лѣхаше миризъ на рози и нѣколко цвѣта надничаша презъ корнизъ на отворения прозорецъ. Азъ гледахъ розитъ и ги сравнявахъ съ устнитъ на Лена. Ахъ, нейнитъ устни! Снощи азъ отново ги целувахъ въ унесъ и съ упоение и пакъ дълго ще нося дълбоко въ душата си, спомена на тѣхъ.

Защото азъ я гледахъ посвѣче отколкото трѣбва и не говорѣхъ; тя смутена, мачкаше съ хубавитъ си розови прѣсти крѣя на панделката, която се спущаше отъ корсажѣтъ й.

Подъ считѣ й забелѣзахъ сини крѣгове и ми стана болно за това хубаво момиче, което не знаеше друго, освенъ да люби. Да люби всеотдайно.

Презъ всичкото време азъ говорѣхъ съ Ма. Когато тя излѣзе ний останехме самъ. Азъ и Лена,

Когато Конрадъ III сб ажалъ града Вайнбергъ, тѣй много се нервиралъ отъ дългата съпротива на непниятеля, че рѣшилъ да го шурмува. Той пратилъ да съобщатъ на обсединитъ, че разрешава на женитъ и децата да напуснатъ преди шурма града, като взематъ съ себе си най-ценнотъ о о за тѣхъ, и които биха могли да носятъ на гърбѣтъ си.

На следуюция день, когато неприятеля очаквалъ излизането на женитъ, градскитъ порти се отворили и една дълга и странна върволица се проточила: всѣки жена носела на гърба си своя мѣжъ. Предвождала ги Великата Херцогиня Конрадъ III отначало се разсърохла, но гнѣвѣтъ му се сменилъ съ буенъ смѣхъ и работата свършила съ миръ.

Веднажъ Фридрихъ II попиталъ Лейбъ — медика Цимерманъ:

— Келко хора сте изпратили на оня свѣтъ?

Цимерманъ отвърналъ:

— Не толкова много, колкото вие сте изпратили, и не тѣй славно!

Когато веднажъ Шекспиръ пристъпувалъ на едно представление на своята пиеса „Ричардъ III“, забелѣзалъ, че единъ актьоръ се приближилъ до една красива дама и започналъ разговоръ. Шекспиръ се приближилъ и дочулъ следующото:

— Въ деветъ часа почукайте три пѣти на вратата ми, азъ ще попитамъ кой е тамъ — ти ще отговоришъ „Ричардъ III“.

Шекспиръ, който билъ голѣмъ поклонникъ на женитъ отишелъ на означеното свѣждане малко по-рано отъ определеното време, чукалъ три пѣти, далъ уговорения отговоръ и билъ пуснатъ при хубавата дама. Той билъ толкова ошастливенъ, че излѣганата жена се примирила съ положението си.

На 9 часа дошелъ актьора и почукалъ на вратата. Шекспиръ попиталъ отвѣре:

— Кой е?

— „Ричардъ III“!

— Зкъснѣлъ си, приятелю, крепостта е вече превзета отъ Вилиямъ Завоевателя! — отговорилъ му Вилиямъ Шекспиръ.

Жената на Милтона била много капризна, но била извънредно голѣма красавица. Единъ отъ поклонницитъ на поета, като искалъ да му каже нѣщо приятно, забелѣзалъ, че жена му е по хубава отъ роза.

— Твърде е възможно, — отговорилъ съ въздишка поета, но азъ съмъ слѣпъ и чувствавамъ само ошиловетъ й.

— Единъ пощенски автомобилъ е падналъ въ реката Плава, Италия отъ 15 м. височина. 1 пѣтникъ е убитъ, а 8 тежко ранени.

— Искашъ ли да посвирия, както нѣкога, Жоржъ?

— Да, както нѣкога, Леничка.

Нейнитъ малки и блѣдни ръцѣ зажелиха клавира на пианото. Изъ стаята се понесоха томтиелнитъ звуци на страшна приказка. Последнитъ акордъ бѣше пѣленъ съ сълзи и молба, единъ последенъ викъ, стѣнъ на умирающъ.

Азъ не помня какъ отидохъ до нея, грабнахъ я и силно притиснахъ нейното младо трѣпнещо тѣло до сърдцето си. Цѣлувахъ очитъ, устнитъ й, тя отмалала, не се противеше на ласкитъ ми.

— Жоржъ, Жоржикъ, какъ те обичамъ... шепсеха устнитъ й.

Мжката ми пораста още по вече отъ нейната нежностъ и всеотдайностъ. Азъ я цѣлувахъ невинно по челото и бърже, като лунатикъ излѣзохъ отъ стаята.

Привечеръ дойде човѣкъ отъ града за менъ и азъ си заминахъ безъ да се сбода ка Лена. Тя ще ме чака дълго. Когато изгуби въра въ моето връщане — пакъ ще отиде.

Кой знай.

Миа Вера.

Новини отъ четири реда

— Въ Шархай се срутиль покрития пазаръ, 30 китейци сж били убити и 150 ранени.

— Германската полиция е арестувала двама служещи въ химическия завод на Гехстъ, въ момента когато се готвели да предадат на французкитъ химическата формула на пирамидона.

— Положението на рускитъ бежанци въ Турция е станало много тежко: тѣ трѣбвало да избѣгатъ едно отъ двѣтѣ — или да станатъ турски поданници или да напуснатъ страната.

— При опита да мине границата е арестуванъ бившиятъ италиански депутатъ Константино Лаццари.

— Президента Хинденбургъ, придруженъ отъ сина си, заминалъ отъ Берлинъ за Бавария на лѣтна разходка.

— Около Неаполъ се срутила една фабрика за фейерверки. Извъ подъ развалинитъ сж извлечени 4 трупа.

— Въ Съветска бѣло Русия една тѣлпа безработни разбила два вагона съ ржжъ, предназначени за армията. Единъ батальонъ войска билъ изпратенъ да прибере обратно хранитѣ.

— Въ Минскъ е билъ убитъ главния секретаръ на военно-следственото управление Сѣновъ. Убиеца се укрилъ.

— Въ района на Шамбергъ, Франция, три дни валилъ силенъ градъ и дѣждъ и били отвлечени 4 моста на р. Рона.

— Нюйорската полиция е разкрила една голѣма контрабанда на спиртни напитки. Арестувани били 34 души.

— Около Кардифъ се преобърналъ единъ автобусъ, превозващъ въглекопачи. 15 души били тежко ранени.

— Немската авиаторка Теа Раше презъ време на опита си да прелети подъ моста на реката Худзонъ въ Нюйоркъ се ударила въ перилата. Аларата потъналъ, Раше останала невредима.

— Изъ Новосибирскъ съобщаватъ, че нѣматъ никакви известия за научната експедиция, заминала да изследва Хидаямския полуостровъ.

— Миналата година американскитъ банки сж загубили 200 милиона долара, изтеглени отъ тѣхъ 1.0 милиарда щеннически начинъ.

Знаете ли, че . . .

. . . Известната въ историята на болшевиизма Клава Цеткинъ, която наскоро е навършила 70 години, е получила въ 70 та година не своето рождение блестящо предложение — да се омъжи за единъ 80 годишенъ чуждакъ — американецъ, пралъстенъ отъ „хубоститѣ“ на тая поклонничка на Ленинъ.

. . . Въ Англия е одобренъ новъ законъ, съгласно който всѣки туберкулозенъ, представляващъ опасностъ за заразяване на околнитъ, може да бѣде принудително изолиранъ. Освенъ това туберкулозноболнитъ не се допускатъ на работа въ млѣчното и готварско производство и търговия. Добитѣктъ, боленъ отъ туберкулоза, подлежи на унищожение.

. . . Професоръ Стектонъ приготвилъ апаратъ за записване сънищата. „Сънноприемника“ представлява отъ себе си единъ калпакъ, който се надава на главата и единъ апаратъ — записвачъ, който е съединенъ съ калпака чрезъ проводникъ. Сънищата се отбѣлзватъ като пречупена линия, колебанията на която нагоре и надолу показватъ степента на нервното възбуждение. Съ помощта на този апаратъ проф. Стоктонъ е записалъ сънищата на много хора.

По едно на седмица Ноктюрно

Бавно, единъ следъ другъ, като зърна на бисерна огърлица, се изнизватъ днитъ на лѣтото.

Птицитъ бързатъ да допиятъ своятъ възторгъ, цвѣтата бързатъ да разцвѣнатъ въ последния си цвѣтъ, очитъ бързатъ да се окъпятъ въ слънце, сърцата бързатъ да се влюбятъ.

Защото тамъ, задъ невидимитъ синири на Времето, надничатъ тъмнитъ, разплакани очи на есенята, и въ нейнитъ нервни прѣсти вѣхватъ букетѣтъ кървави рози — откраднати отъ буйната пазва на радостта.

Азъ обичамъ последнитъ трепетни ласки на лѣтото. Тогазъ, когато лозитъ се наливатъ съ тежки румени и кехлибарени зърна, когато по небото започватъ да се гонятъ палави облачета, когато птицитъ се лутатъ, като пияни, средъ златнитъ мрежи на слънцето и допѣватъ последната си любовна песенъ надъ гвездото, въ което сж прѣхали младитъ криле на свидни рожби.

Обичамъ последнитъ лѣтни нощи, когато небото става по таинствено и свѣтло, и когато хиляди откъснати отъ него звезди изписватъ огнени дъги върху тъмната пазва на нощта и потъватъ въ бездната на чернитъ й замислени и студени очи.

Тогава ми се струва, че — небото плаче съ своитъ огнени сълзи за умиращата земна радостъ, и страда, заедно съ насъ, за една любовъ, надъ която е склонило ледени устни страданието, и въ която е огледала тъмнитъ си очи мжката. . .

Есѣвъ скоро ще похлопа на сърцата ни и ще посипе съ кърваво — злато нашитъ друмища и китнитъ градини. . .

Пикадоръ

Съветското възпитание

Директорътъ на едно основно училище въ Ленинградъ намерилъ за добре да постави на ученицитъ си следния въпросъ: „Какво ще направите ако бихте могли да станете невидими?“

Ето нѣколко по интересни отговори, дадени отъ ученицитъ. Едно дете на 9 години пише:

— Ще открадна всичкитъ пари, които се намиратъ въ Ленинградъ. Другъ отговоръ:

— Ще убия английския кралъ за да взема мѣстото му.

Трети:

— Ще ограба всички элатарски магазини.

А едно малко момиченце написало:

— Ще изтрова всички англичани.

КОЛОНА НА ЖЕНАТА Мода

Модата не е само у женитъ. На последнитъ тоя поне е присяща, поради тѣхното същество — жена отъ млада възраст до старостъ, е безволентъ робъ на страстта да се харесва. Само сния отъ насъ, женитъ, които сж улксани въ феминистичнитъ движения съ крайни разбирания върху личната свобода (има ги въ Англия и Америка напр.) както и повечето отъ нашитъ сестри, унесени по нови мисли за спасение душитъ на човѣчествия родъ отъ грѣхове (видѣхъ ги недавна въ София: укжсани, неомити, съ изкривени и кални обувца въ сухо време, — казаха ми, че биле дѣноистки), само тѣ, казвамъ, могатъ да привалятъ понѣкога отстъпление отъ общото правило: да се харесватъ на другитъ; и то, казватъ мжжетъ, защото биле грозни! Таямъ своесвободна мжжия преценка върху слабия полъ вижда ми се съвсемъ несправедлива за да не кажа по тежка дума, защото измежду женитъ (госпожици и госпожи) за които говоря по-горе, има действително красиви фигури.

Но думата ми бѣ, че модата не е само у женитъ. Колко и колко души отъ мжжия полъ ще видятъ станали просто смѣшни въ желанието и стремлението си да се харесватъ . . . разбира се, не на мжжетъ. Напримеръ, викатъ на насъ, женитъ, че сме си рѣзали коситъ . . . отъ мързѣлъ, да ги не срѣзваме всѣки денъ, и да ги не миѣмъ често, както това правехме по-рано; или пъкъ казватъ остритъ мжжии езици, рѣжемъ си коситъ, за да се подмиляваме и да изглеждаме вѣчно на момичета, макаръ и съ по 4—5 десетилѣтия на раменетъ си.

Ами какво да кажемъ за подобрѣ-

Нашитъ артисти Ст. Македонски

въ коронната си роля въ „ПАЛЯЧО“

въ ролята на РАДАМЕСЪ отъ „Аида“

Артисти милконери

Неотдавна деклариранъ най голѣмнитъ богатства, притежание на кино артисти. На първо мѣсто стоятъ Адолфъ Хукоръ, Джозефъ Шенкъ и Адолъ Рамишъ, състоянието на които се колебае между 12 и 40 милиона долара.

натитъ и често напудрани лица у мжжетъ? Нѣкога, пише френското женско списание „Фемина“, мустацитъ у мжжетъ имъ придаваха изразъ на благородство — (а азъ ще прибавя: изразъ на мжжественостъ, на сила). Ами сега? Хайде младитъ мжже си бръснатъ мустацитъ защото тѣ имъ не прилича. Но погледнете, напримеръ, на по-възрастнитъ: стрижатъ си ниско бѣлитъ кеси; стрижатъ си още по ниско мустацитъ и поне да не ги докарватъ до вида на малка четка лепната подъ носа.

Наполеонъ Бонапартъ бѣ великъ полководецъ. Макаръ че не е билъ заразенъ отъ болестта за модата, все пакъ презъ цѣлия си животъ тѣй се занимавалъ и съ облаклото. Отъ сенатора до последния лакей въ Наполеоново време е трѣбвало, въ известни случаи да носятъ строго определена униформа. Бѣлиятъ панталонъ занимавалъ най много императора; и понеже бѣлата дреха се цапа лесно, Наполеонъ не е носилъ никога единъ и сѣщи панталонъ два пѣти.

Но мжжетъ (този пѣтъ нека ми простатъ, че се занимавамъ не само съ насъ, но и съ тѣхъ) не рѣдко сж обзети отъ манията на модата, особено когато по прехвърлятъ години. Чуєте ли нѣкоя „елегантна“ мжжъ, съ подстригани ниско бѣли кеси и обръснати мустаци да се хвалятъ съ миналото си и съ вниманието на женския полъ къмъ него (разбира се, въ добра смисълъ на думата „внимание“) да знаете сигурно, че е отлетѣлъ заедно съ отлетѣлитъ си спомени отъ млади гсдини, за които често съжелява.

Така е. Модата, казахъ и миналия пѣтъ, не е нищо друго, освенъ доброволна самоизмама, че сме отстранили монотонността въ живота си.

Нина.

Трагедията на единъ банковъ директоръ

Въ прускиятъ градъ Ратиборъ е станала една ужасна драма. Директоръ на мѣстния клонъ на „Дойче Банкъ“ Зауербиръ въ сжбота вечерта застрѣлялъ жена си и двѣтѣ си деца — 10 и 12 годишни. Следъ това той се качилъ на автомобилъ си и се понесълъ по шосето съ огромна бързина. Насочвайки машината срещу едно дърво, той едновременно се застрѣлялъ въ черепа. На сутринта подъ остатѣцитъ на голящия автомобилъ, проходящитъ намерили неговиятъ обгорѣлъ трупъ. Зауербиръ се ползувалъ съ всеобщи симпатии и се отличавалъ съ несбѣковенна жизнерадостъ. Той живѣлъ въ една прекрасна вила и материалнитъ бѣсѣятелства не сж го карали да желае нѣщо повече. Очевидно отъ него писмо уяснило страшната драма. Преди 5 години той билъ командированъ отъ банката да открие клонъ въ Катовицъ, и живѣйки тамъ безъ семейството си, той завързалъ отношения съ една жена, които завършили съ тая драма. За да не бѣде изложенъ той е билъ принуденъ да плати презъ тѣва време 16,000 марки на единъ изнудвачъ, който знаелъ връзкитъ му. Зауербиръ грижливо скривалъ тая история. Тѣзи дни, обаче, той трѣбвало да напусне сѣятъ постъ въ Ратиборъ, поради недоразумения съ дирекцията си и билъ въ невъзможностъ да плати горната сума, взета отъ касата на банката. Опасявайки се отъ разкрития, той се решилъ на горната страшна постѣпка.

Капризѣтъ на мѣлнията

Въ Суффолкъ (Англия), мѣлнията е направила нѣколко трагикомически шегѣ съ хората и животнитъ.

Единъ чифликчия билъ застигнатъ въ полето отъ силна буря. Той подгонилъ за въ кѣщи 2 крави и 5 овци. Но мѣлнията паднала по средата на стадото. Чифликчията билъ оглушенъ и когато дошелъ на себе си, за свое голѣмо ошудване, се видѣлъ съвсемъ голъ! Дрехитъ му, включително и бѣлото, били хвърлени край една драка по пѣтя и сѣрани на купъ. Обущата му се намирили на нѣколко стѣпки подалечъ. Тѣхнитъ връзки даже не били развързани, но затова пъкъ всичкитъ гвоздеи по тѣхъ липсвали.

Едната крава била убита; двѣтъ овци били захвърлени до дѣнера на единъ орѣхъ, но никакъ не пострадали. Само на едната овца вълната била свлечена до кожата, сжщо като че ли е била избръсната, и тя треперяла подъ прѣливния дѣждъ.

Последенъ часъ

София 20. Миналата вечеръ въ домътъ на Ст. Балабановъ въ Сопотъ избухналъ пожаръ. Възрастнитъ успѣли да избѣгатъ, но въ суматхата забравили две деца, които изгорѣли живи.

София 20. На движението Сгравъ се завърне въ София. Той е успѣлъ да издействува отъ югославянската и унгарска ж. п. администрации транзитния и бързъ превозъ на гроздето, зеленчука и плодетѣ.

Русе 20. На вчерашнитъ колоездни състезания се отличиха варненци. При надбѣгването на 70 км. до Бѣла взе първа награда — 1200 лв. — Мар, Николовъ — Варна, който гмина разстоянието за 2 ч. 22 м. Варенското дво печели 80 точки. При състезанията на възрастнитъ колоездачи II премия получи Дим. Митевъ отъ Варна.

София 20. Въ Видинъ е откритъ юнашкитъ конгресъ. Избранъ е за председател Мутафовъ — Варна, а за подпредседатели Иисовъ — Русе и Генезъ — Видинъ.

Съюза „Юнакъ“ брой 128 дружества, 36625 члена.

— Въ Халифаксъ станало сблъскване между трамвай и автобусъ. 10 души били ранени леко и 4 тежко

Единъ балансъ на ужаса

Французкият вестник „Екселсиоръ“ е направилъ следния балансъ на природните катастрофи отъ 1 януарий до 15 юлий 1927 г., единъ балансъ на ужаса, незапомненъ отъ дълги години. За 196 дена сж отбелязани 136 катастрофи, 6371 сж жертвите на землетресения, наводнения и изригвания на вулкани, 9549 сж ранените, 4 градове сж разрушени, 66845 къщи сж напълно унищожени. Материалните загуби едва могат да се пресметнат: надминаватъ няколко милкарди марки. Между катастрофите има 21 землетресения, съ които 5 само презъ януарий, при които въ Мексико и Калифорния сж избухнали голями пожари. Презъ февруарий следватъ землетресенията въ Херцеговина и Далмация, въ мартъ въ Унгария и Япония страшната катастрофа, която взе 2485 жертви; също и землетресението въ Палестина.

Избухвания на вулкани презъ Априлъ и Януарий е имало 6. Най-много сж били наводненията, бурите и циклоните, които се наброяватъ до 38. Само презъ февруарий 10, 1 олъма частъ отъ Австралия бѣ опустошена. Бурите нанесоха повреди въ Тексасъ, Небраска, Канзасъ, Щата Масури, Мадагаскаръ, Лосъ Анжелсъ, Германия и Франция. Часло е на наводненията достига 37, отъ които само презъ май 11. Нито една страна неостана презъ тая година пощедена отъ наводненията.

Темза залѣ половината на Лондонъ, Сена, Рона и Лоара опустошиха Франция, Елба и Одеръ унищожиха реколтата въ Германия. Но всичките тая спускания бѣха надминати отъ прииждането на Мисисипи, което направи бездомни 360 хиляди души и нанесе загуби за 200 милиона долари (тридесетъ милиарда лева). Статистиката сочи още 25 буря, но въ баланса отчитаватъ сведения за катастрофите въ Германия: Ерицбергъ, Гизенгебергъ, Берлинъ и Потсдамъ. Само въ Захсенъ се наброяватъ около 160 мъртви, жертви на природните стихии.

Девеи снежни бури, презъ първата четвъртина на нещастната 1927 година завършватъ тая балансъ на ужаса. Но въпроса за окончателния балансъ, стои откритъ — завършва „Екселсиоръ“ — до края на 1927 г. оставатъ още петъ месеци!

Земетресенията

Земата се тресе всѣки мигъ, обаче, повечето отъ земните трусове сж толкова слаби, че едва ги отбелязватъ сейсмографите.

Срѣдно всѣки месецъ ставатъ по 300 земетреса. Установено е, че презъ всѣки 2 ч. и 17 минути има по единъ земетресъ. На всѣки мигъ се пада средно по единъ катастрофаленъ земетресъ. Има мѣста съ землетресения, гдето трусовете сж извънъ обикновено, но има и такива, гдето и не ги осещатъ. Европа заема първо мѣсто по числото на земетресения: въ нея годишно се усещатъ 2022 земетреса. Следъ Европа следва Азия съ 733 земетреса, Северна Америка съ 543, Южна Америка съ 103, Африка съ 69 и най-после полярните страни, гдето годишно ставатъ средно 3 земетреса.

Въ Европа най-чести земетреси се случватъ въ Гърция: 221 годишно, а на цѣлиятъ Балкански полуостровъ се падатъ средно 347. Следъ това иде Италия съ 33 силни и 645 слаби земетреса, Австро Унгария съ 24 силни и 230 слаби, Швейцария съ 41, Скандинавия — 25, Португалия и Испания 23, Франция — 14, Германия — 14.

Афоризми

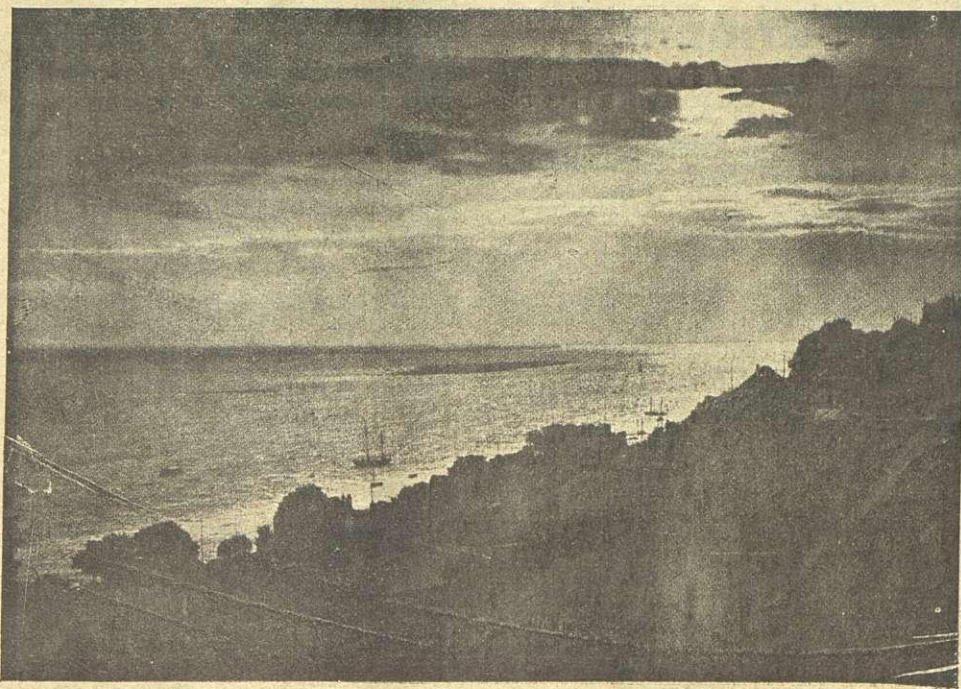
Полезната лъжа е по умна отъ вредната истина.

Дипломатията е изкуството да бърборишъ цѣла вечеръ и нищо да не кажешъ.

Трудно е да стигнешъ до дното на океана, още по трудно е да чуешъ истината отъ жената.

Човѣшкото нещастие лежи въ дното на бутилката или е скрито въ

Морски пейзажъ

Въ тихите пазви на залива.

Кино

Паулъ Веганеръ и **Маргарита Шьон** сж ангажирани отъ Д. Л. С. за новия филмъ „Свѣтътъ безъ орживе“, който ще бѣде режисиранъ отъ Герготъ Бонъ Шиперъ.

Лили Дамита дебютира при Д. Л. С. въ филма „Последната нощъ“.

Франческа Бертини, известната италианска кино-звезда, която следъ женитбата си бѣше се отказала отъ филма, сега отново се е върнала и играе главната роля въ новия филмъ на D. S. L. „Моя животъ за твоя“, споредъ драмата на Викторенъ Сарду „Одетъ“.

Лилана Хайдъ, **Елизабетъ Пенафъ**, **Бети Асторъ**, **Жозефина Дора**, **Георгъ Александеръ**, **Хансъ Алсеръ**, **Яво Фюрнтъ**, **Леополдъ фонъ Ледебургъ** играятъ главните роли въ Грелбаумъ — филмъ „Принцесата на доларитъ“.

Снежането на филма „Племеци на Изтокъ“ е започнало. Сюжетътъ на филма е изъ вътрешните борби на Китай. Главните роли се играатъ отъ гарменъ Бани, Бернхардъ Гьокке, Нинъ Зьонъ Линъ, Жакъ Треворъ и Куртъ Вешперманъ. Филмътъ е издание на „Emelka“.

Култът на цвѣтата

Разниѣ народъ сж имали и иматъ по едно цвѣте за обожаване. Така: Китай и Япония сж имали за свой националенъ люб. мѣ цвѣтъ цвѣтата череца и хризантемата. Египтяните и асирийците сж обожавали водната линия; индийците и персите — царствената роза; турците — гюльтъ; евреите — нарѣтъ и бѣдематъ; швейцарците еделайса и нарциситъ; холандците — зюмбюла и лалето.

Българитъ въ старо и ново време се кичатъ съ босилекъ.

Смѣшното въ Франция

Въ града Туръ, Франция, се издава единъ браченъ вестникъ п. д. интригуващото заглавие: „Национално пробуждане“.

И действително, трѣбва да се признае, че тонътъ и характерътъ на брачните обявления въ тая вестникъ сж въ състояние да пробудятъ и най-закованелитъ сърдца на ергенитъ.

Ето единъ отъ най-живописните образци на брачни обявления въ тая вестникъ:

„Давойка, 28 годишна, блѣлокса, като мидоната на Рафаела, съ очи, които иматъ цвѣта на вълнитъ на адриатическото море, въ часове на приливъ, съ въздушна талия, и твърдъ почти мъжки, характеръ, съ кокетлива зестра отъ 200,000 франка, желае да встъпи въ бракъ съ подходящъ брѣнетъ, не по-старъ отъ 45 години, имащъ солидно положение, и по възможностъ — инжениеръ специалистъ.“

Сериознитъ предложения да се адресиратъ подъ девиза: „Най-последна дама“...“

Детската република при Килъ — Германия

Преследвайки целта, презъ лѣтото децата не само да се закалятъ, но и да се събуждатъ и възпитатъ у тяхъ социални чувства и да се понижатъ егостичните имъ влечения, социалдемократическото общество „Приатели на децата“ е уредило еднъ оригиналенъ лагеръ при Килъ.

Два хиляди деца на голѣмия градъ сж си построили 150 палатки, които сж разпределени въ осемъ села. Въ този лагеръ, децата живѣятъ съсемъ самостоятелно. Тѣ образуватъ една малка държава, която тѣ сами управляватъ и, въ която, сами пазятъ редътъ. Въ всѣко село, има по единъ възрастенъ, когото децата наричатъ „Кметъ“. Кметътъ контролира самоуправлението и смещава, често много строгитъ решения и присъди на детския парламентъ.

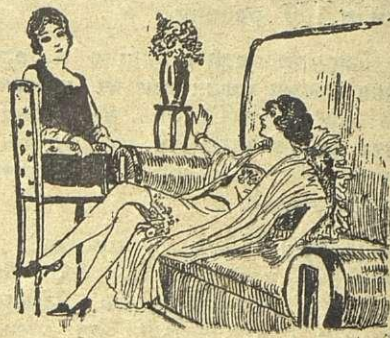
Детската република си има своя администрация. Входовете на всѣко село се пазятъ отъ деца — стражари, които бдятъ и не пропускатъ никого безъ разрешение отъ селската управа. Тѣ внимаватъ също така никое дете да не излиза само отъ лагера. Въ 7 ч. сутринта единъ отъ стражаритъ обикаля селото и съ рогъ буди сѣяциѣ „граждани“. Децата ставатъ, измиватъ се въ езерото, закусватъ и после започватъ игритъ върху спекаленъ плажъ. Докато децата играятъ, възрастни приготвяватъ обѣда. Три голѣми казана съ месо, картофи и бѣсъ се оставятъ на разположение на „гражданитъ“, които ядатъ съ възлещи апетитъ. Но децата не трѣбватъ да проявяватъ своитъ социални чувства само при играта и яденето, работата въ републиката ги учи, какъ въ едно общество всѣки е зависимъ отъ всички. Когато вали, образуватъ се „спасителни групи“, които чистятъ птищата и правятъ канали за дъждовната вода. Децата взематъ участие и въ пощенската служба, тѣ си иматъ и вестникъ, за цѣлата република, списванъ, почти изключително отъ самитъ тѣхъ. Шивачици, общарици и др. даватъ на децата случаи и възможностъ да проявятъ своето старание и ревност. Интересно е, че нито едно дете не употребява паритъ си по свое собствено желание! Така завистта на беднитъ къмъ богатитъ изчезва, защото децата внасятъ всичкитъ си пари въ общата каса на републиката. Въ страни отъ лагера се издига болницата въ която работятъ двама лекари.

Опитътъ, прочее, на обществото „Приатели на децата“, съобразуването на детска република при Килъ, дава резултати, които категорично доказватъ, че въ своето общество децата могатъ да прекаратъ весело, да се върнатъ въ къщи здрави, добри и съ повишени социални чувства.

— Английскиятъ консулъ въ Шанхай съобщава, че въ Чантеу е избухнула холера, която е вземала много жертви.

Хуморъ

Лъжецъ

— Димитровъ ужасно лъже. Отвори ли си устата — да знаешъ, че лъжата е на езикътъ му.

— Сигурно той е лъжецъ?

— Съсемъ не, — народенъ представителъ.

Забравилъ си главата

Единъ знаменитъ актьоръ отишелъ на гости у единъ виденъ господинъ. Последния билъ на прозореца, когато актьора минавалъ по улицата, и поснежа не искалъ да го приеме, казалъ на слугата си да му събщи, че господаря го нѣма въ къщи. Слугата предалъ заповедта.

— Отлично, милий мой! — отговорилъ актьоръ, — то моля ви, кажете на господаря си, когато излиза отъ къщи да не си забравя главата на прозореца.

Домашенъ разговоръ

— Когато съхне сгоденици ти какво ми казваше?

— Не мога безъ тебе.

— А когато се оженихте?

— Не мога съ тебе!

— Ами когато се разведемъ?

— Мога и безъ тебе!

Заплашване

Той: Запомни добре, че първи пътъ щомъ те заловя да ми лъжешъ — ще се самоубия.

Тя: Добре, ами когато ме заловишъ втора пътъ?

Въ училището

Петърчо, кажи петъ кръвожадни животни.

— Четири вълци и единъ тагъръ, г-нъ учителю!

Въ Варна

— Иване, ще дойдешъ ли довечера у дома?

— Не, приятелю!

— Защо?

— Вероятно ще бѣда пиянъ.

— Пореди каква радостъ?

— Успѣхъ да намеря евтина квартира за сезона.

При докторъ

— Отъ какво собствено се оплаквате, госпожо?

— Сърдцето ме боли, докторе.

— Въ такъвъ случай обрнете се къмъ единъ отъ вѣшитъ поклонници, а даже и къмъ диамантъ.

